

читалища къмъ съюза и за достигане на поставените цели. За покриване на първите разноски се подписа една полица отъ 500 лева и работата тръгна.

Презъ 1912 г. започнаха войните, които тъй, или иначе, отвличаха вниманието на читалащните дейци отъ пръката имъ служба, обаче работата не спре, освенъ презъ 1915—1920 години. Следъ мирътъ дългото отново бѣ подето. Днесъ българите иматъ право и основание да се гордѣятъ съ своето читалище.

Н. Станевъ,
членъ на първия управителенъ съветъ
на В. Ч. С.

Читалище „Развитие“ — Вратца.